

«Οὐκ ἀρνησώμεθα σε Φίλη Ὁρθοδοξία...»

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

«ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ» (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

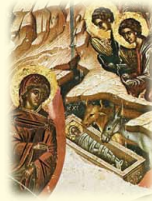
ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΠΟΡΙΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΣΔΡΥΣΕΩΣ 1928

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2014, ΕΤΟΣ 64^{ΟΝ} ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 983 ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΠΤΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

Ἡ Ἁγιοκατάταξις τῆς Νεομάρτυρος Αἰκατερίνης τῆς Μάνδρας

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Τὰ σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται· Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου!

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπιά·

ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΕΣ τὴν «Μητρόπολιν τῶν Ἑορτῶν», ὡς ἀποκαλεῖ εὐστόχως ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος τὰ ἅγια Χριστούγεννα, εὐφραινόμεθα καὶ πανηγυρίζομεν, συμμετέχοντες εἰς τὴν συμπαντικὴν χαρὰν ἐκ τοῦ τεχθέντος ἐν Βηθλεὲμ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ!

Ὁ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων Ἱατρός ἀνεκλήθη ἐν Φάτνῃ καὶ ἐσπαργανώθη ὡς Βρέφος, ὑπὸ τῆς Μητροπαρθένου Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου, διὰ νὰ ἰατρεύσῃ τὰ ἀσθενήματα καὶ τὰ πάθη μας, ἐνδύομενος δὲ τὴν ταπείνωσιν, ὡς «σολήν», ἐθεράπευσε τὸ πρῶτον καὶ κύριον πάθος, τὴν ὑπερηφάνειαν καὶ πλεονεξίαν.

Γενικῶς, αἱ κατὰ σάρκα «στερήσεις» Αὐτοῦ, κατὰ τὸν Μέγαν Μάξιμον τὸν Ὁμολογητὴν, ἐγένοντο ἀνακαινισμὸς τῶν «ἕξων» τῆς φύσεως εἰς ἡμᾶς: ἡ Σάρκωσις τοῦ θείου Λόγου ἐγένετο ἡμετέρα θέωσις, ἡ Ἐκείνου ταπείνωσις ἐγένετο πλήρωσις ἡμετέρα, τὸ πάθος Αὐτοῦ ἡμετέρα ἀπάθεια, ὁ πόνος Ἐκείνου ἡμετέρα ἄνεσις, ὁ δὲ θάνατος Ἐκείνου ἐγένετο ζωὴ καὶ λύτρωσις ἡμετέρα!

* * *

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπεγράφη τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος, λογισθεὶς ὡς δούλος μετὰ τῶν δούλων, διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, τῶν παθῶν καὶ τῆς ἁμαρτίας· «ἐπώχευσε» δέ, ἥτοι προσέλαβε εἰς τὴν Ὑπόστασιν τῆς Θεότητος Αὐτοῦ τὴν ἰδικὴν μας πτωχικὴν καὶ κοικὴν φύσιν, τὸ σῶμα, τὴν ψυχὴν, τὸν νοῦν καὶ τὴν θέλησιν, πάντα τὰ συστατικὰ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, διότι -ὡς βεβαιοῖ ὁ τῆς Θεολογίας ἐπώνυμος Ἅγιος Γρηγόριος, «τὸ ἀπρόσληπτον ἀθεράπευτον· ὃ δὲ ἦνται τῷ Θεῷ, τοῦτο καὶ σώζεται».

Πτωχεύσας ὁ Δεσπότης ἡμῶν, πλούσιον ὦν, ἐπλούτισεν ἡμᾶς μετὰ τὸν πλοῦτον τῆς Θεότητος (πρβλ. Β΄ Κορ. ν΄ 9), διότι ὄντως «ὁ πλουτίζων πτωχεύει· πτωχεύει γὰρ τὴν ἐμὴν σάρκα, ἵν' ἐγὼ πλουτήσω τὴν Αὐτοῦ Θεότητα» (Ἅγιος Γρηγόριος Θεολόγος).

* * *

Ἡ Ἐκκλησία, ὡς Σῶμα Χριστοῦ, «ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη» (βλ. Ψαλμ. μδ΄ 10), ὡς Θησαυροφυλάκειον Χάριτος καὶ Ταμεῖον ἀνεξαντλήτων θείων Δωρεῶν, ἐνδύει καὶ πλουτίζει τὰ τέκνα Αὐτῆς μετὰ θεῖα δωρήματα ἀνυπερβλήτου καὶ ἐξαιρετοῦ καλλονῆς: μετὰ τὴν εὐσέβειαν, τὴν θεογνωσίαν, τὴν εἰρήνην, τὴν υἰοθεσίαν, τὴν κάθαρσιν, τὸν φωτισμὸν, τὸν ἁγιασμὸν, τὴν θέωσιν!...

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀναμένει «πλουτισμὸν Θεολογίας» εἰς τὸν Γεννηθέντα ἐν Σαρκὶ Θεάνθρωπον Νυμφίον Αὐτῆς, Ὅστις εὐδοκεῖ νὰ πλουτίσῃ ὅσα ἐκ τῶν Μελῶν Του αἰσθάνονται τὴν πτωχείαν τῶν, δέονται συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως διὰ Ἔλεος, καὶ δεικνύουν ἔλεος εἰς ἅπαντας.

Φιλάνθρωπος καὶ Πανάγαθος ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ Ἐμμανουήλ, πλουτίζει καὶ χαροποιεῖ πάντα ἐρχόμενον πρὸς Αὐτὸν ἐν ἀπλότητι Πίστεως, ὡς οἱ ἀγραυλοῦντες Ποιμένες, καὶ δωροφορίαν προσφορᾶς, ὡς οἱ Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν.

Ἡ ἄνευ δισταγμοῦ καὶ ἀνθρωπίνων διαλογισμῶν Πίστις, ἡ περοῦσα τὴν διάνοιαν καὶ ἀναβιβάζουσα τὸ πνεῦμα εἰς ὕψη δυσθεώρητα, ἐγγίζει καὶ προσκυνεῖ τὸ θεῖον Βρέφος, ἡ δὲ προσφορὰ καρπῶν μετανοίας καὶ ἀρετῆς, ἔργων φιλοθεΐας καὶ φιλανθρωπίας, τυγχάνει εὐμενοῦς ἀποδοχῆς καὶ ἐφελκεί ἀπεριγράπτους θείας Δωρεάς καὶ Εὐλογίας!

* * *

Ταῦτα πάντα ἀκούονται σήμερον ὡς λόγοι ἀκατανόητοι ἢ καὶ ἐντελῶς ἀπόμακροι καὶ ἀπροσπέλαστοι, εἰς ἓνα ἄκοσμον κόσμον, ἐνθα κυριαρχεῖ πτωχεῖα ὕλικὴ καὶ πνευματικὴ, ἀδικία καὶ σύγκρουσις ἀδυσώπητος...

Ὅλιγοι ἀπολαμβάνουν τὰς ὕλικὰς δωρεάς, γινόμενοι συνήθως, ὡς ἄλλοι Ἡρώδες, ἐπιπερισσότερον στυγνοὶ ἐκμεταλλεῦται τῶν πολλῶν, οἱ ὅποιοι ἐξαθλιοῦνται. Ὅμως, καὶ οὗτοι οἱ πολλοί, εἴτε πτωχοὶ ὕλικῶς ἀνέκαθεν, εἴτε νεόπτωχοι ἐκ τῆς μασιζούσης τὸν κόσμον οἰκονομικῆς κρίσεως, συνήθως ἀναβράζουν ἐκ τῆς στερήσεως καὶ πασχίζουν ἀπεγνωσμένως νὰ μιμηθοῦν τοὺς ἐκμεταλλευτὰς τῶν εἰς τὴν νοστοπίαν, διότι συγγενεύουν εἰς τὰ πάθη καὶ τὰς ἐπιθυμίας...

* * *

Ὅσοι πιστοὶ, γνήσια τῆς Ἐκκλησίας τέκνα, μὴ συμμετέχοντες εἰς τὸν φαῦλον τοῦτον ἀλυτρωτικὸν κύκλον, προσέλθωμεν ἐν πίστει καὶ προσφορᾷ εἰς τὸ θεῖον Βρέφος ἐπὶ τὸ Ἱερὸν Θυσιαστήριον, διὰ νὰ λάβωμεν πλοῦτον Χάριτος, Κοινωνίαν θείων καὶ φρικτῶν Μυστηρίων, καὶ γεύομενοι πλοῦτου Ἀγαθότητος, ἃς κοινωνήσωμεν ἀλλήλοις «ἐξ ἰσότητος»· δηλαδή, οἱ ἔχοντες περίσσευμα ὕλικῶν ἀγαθῶν εἴθε νὰ δίδουν μετὰ ἰλαρότητα εἰς ὅσους πτωχοτέρους Ἀδελφοὺς ὑπεροῦνται, προκειμένου νὰ λαμβάνουν ἀπὸ αὐτοὺς περίσσευμα ἐκ τῶν εὐχῶν τῶν καὶ τῆς πνευματικῆς τῶν παρησιας, ὥστε νὰ ἐπικρατῇ ἰσότης (πρβλ. Β΄ Κορ. ν΄ 13-14). Οὕτω δὲ θὰ δίδεται καὶ

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Άνακοίνωσις Ἀποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου 6ης / 19ης Νοεμβρίου 2014

ΤΗΝ Τετάρτην, 6ην /19ην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 2014, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τετάρτην, εἰς τὴν Αἶθουσαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον» (Γαλαξειδίου 14, Πειραιεύς), συνήλθεν εἰς τακτικὴν Συνεδριάν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος.

Παρόντες ἦσαν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς: Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιος, Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος, Μαραθῶνος κ. Φώτιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνεζήτησε τὰ κάτωθι θέματα:

1. Ἐνημερώθη τὸ Ἱερὸν Συνοδικὸν σῶμα περὶ τῆς προσφάτου Ἀρχιεπισκοπικῆς ἐπισκέψεως ἐν Ἰταλίᾳ.
2. Ἐγένετο ἡ ἀξιολόγησις τοῦ ἐπισήμου ἑορτασμοῦ τοῦ Ὁσίου Παχωμίου τοῦ Χίου, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ συμμετασχόντες Ἀρχιερεῖς ἐξέφρασαν τὰς θετικὰς τῶν ἐντυπώσεις. Συνεζητήθησαν αἱ λεπτομέρειαι τοῦ πρώτου Ἐπισήμου ἑορτασμοῦ τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Αἰκατερίνης.
3. Ἐγένετο σύντομος ἀξιολόγησις τῆς Ε΄ Πανελληνίου Συνάξεως Ὁρθοδόξων Νέων.
4. Συνεζητήθησαν αἱ λεπτομέρειαι τῆς ὁμολογιακῆς Ἐκδηλώσεως διὰ τὰ 90 ἔτη ἀπὸ τὴν Ἡμερολογιακὴν Καινοτομίαν.
5. Ἀπεφασίσθη ἡ ἔκδοσις φυλλαδίου, διὰ τοῦ ὁποῦ θὰ δίδονται Ποιμαντικά – Πνευματικά Ὁδηγία διὰ τὴν τέλει Μυστηρίων Γάμων καὶ Βαπτίσεων, πρὸς ἀποφυγὴν ἐκκοσμικεύσεως.

6. Ἀπεφασίσθη ἡ ἐκ νέου ἀποστολὴ ἐγγράφου εἰς τὰ συναρμόδια Ὑπουργεῖα, περὶ τῆς ἀδίκου διακοπῆς τῆς συνταξιοδοτήσεως εἰς τοὺς μὴ ἐπιθυμοῦντας νὰ κάνουν χρῆσιν τοῦ ἀριθμοῦ των Α.Μ.Κ.Α.

7. Ἐξητάσθησαν αἰτήσεις προσχωρήσεως Ἐνοριῶν καὶ Κοινοτήτων ἐξ Οὐκρανίας καὶ ἀπεφασίσθη ὁ περαιτέρω χειρισμὸς τοῦ ζητήματος.

8. Συνεζητήθησαν ζητήματα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀμερικῆς καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐνημέρωσε τὴν Ἱερὰν Σύνοδον περὶ τῶν Ἀποφάσεων τῆς τελευταίας Συνεδριάσεως τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου Ἀμερικῆς.

9. Συνεζητήθησαν καὶ αὐθις νομικὰ ζητήματα, ἀφορῶντα τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν, καθωρίσθη δὲ ἡ περαιτέρω πορεία.

10. Συνεζητήθη ἐξέλιξις τῶν ἀναγκαίων βημάτων, προκειμένου νὰ προωθηθῇ ἡ ἐνωτικὴ διαδικασία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας.

11. Ἐνημερώθη ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν Ἱεραποστολικῶν δραστηριοτήτων τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς Νότιον Γερμανίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ὑπὸ δημιουργίαν Ἐνορίαν εἰς Παρισίους.

12. Ἀπεφασίσθη ἡ καθιέρωσις τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Παναγίας τῆς Ἐλευθερωτρίας κατὰ τὴν 15ην/28ην Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, ὡς εἶχεν ἀποφασίσει παλαιότερον διὰ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν ὁ Μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κυρὸς Αὐξέντιος.

13. Συνεζητήθησαν καὶ ἕτερα ἅτινα ζητήματα ποιμαντικῆς καὶ τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς

εἰς τὸ εὐρύτερον περιβάλλον ἡμῶν μαρτυρία Ἀληθείας καὶ Ἀγάπης, ἐν ἔργοις δικαιοσύνης καὶ ἐλέους.

Δόξα τῇ ἐσχάτῃ πτωχείᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ τῇ δι' ἡμᾶς ἀπειρῶ συγκатаβάσει Αὐτοῦ, ἵνα πλουτήσωμεν σωτηρίαν αἰώνιον. Ἀμήν!

Χριστοῦ Γέννησις 2014

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας ΑΚΑΚΙΟΣ

† Ὁ Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος ΜΑΞΙΜΟΣ

† Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

† Ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

† Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Τορόντο ΜΩΨΗΣ

† Ὁ Ἀμερικῆς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

† Ὁ Ἑτνα ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

† Ὁ Χριστιανουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

† Ὁ Μαραθῶνος ΦΩΤΙΟΣ

† Ὁ Πόρτλαντ ΣΕΡΓΙΟΣ

† Ὁ Φιλίππων ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

† Ὁ Μεθώνης ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

† Ὁ Νόρα ΜΙΧΑΗΛ

† Ὁ Λούνης ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ

† Ὁ Γαρδικίου ΚΛΗΜΗΣ

† Ὁ Βρεσθένης ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ

† Ὁ Θεουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

† Ὁ Φωικῆς ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

Ἀνακοίνωσις Ἀποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου 4ης / 17ης Δεκεμβρίου 2014

ΤΗΝ Τετάρτην, 4ην/17ην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 2014, εἰς τὴν Αἶθουσαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον» (Γαλαξειδίου 14, Πειραιεύς), συνήλθεν εἰς τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος.

Παρόντες ἦσαν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς: Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιος, Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος, Μαραθῶνος κ. Φώτιος, Γαρδικίου κ. Κλήμης καὶ Βρεσθένης κ. Θεοδόσιος.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνεζήτησε τὰ κάτωθι θέματα:

1. Ἐνημερώθη διὰ τὰς ἐξελίξεις εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου, ἔπειτα ἀπὸ τὴν κατάληψιν ἐκ μέρους τῆς οἰκουμενιστικῆς ἀδελφότητος τῶν ψευδο-εσφιγμενιτῶν τοῦ Κονακίου τῆς Θεσσαλονίκης, ἀλλὰ καὶ τὰς συνεχεῖς νομικὰς καὶ προπαγανδιστικὰς ἐνεργείας παραπληροφορήσεως ὑπὸ τῶν ἀδιστακτῶν τούτων καταληψιῶν. Συνεζητήθησαν τρόποι ἀντιδράσεως καὶ καλυτέρου συντονισμοῦ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ τῶν ἀγωνιζομένων Ὁρθοδόξων Μοναχῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, μάλιστα δὲ μετὰ τῆς γνησίας Ἀδελφότητος τῶν Ἐσφιγμενιτῶν Πατέρων.

2. Ἐγένετο ἡ θετικὴ ἀξιολόγησις τοῦ πρώτου Ἐπισήμου Ἑορτασμοῦ τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Αἰκατερίνης τῆς Μάνδρας Ἀττικῆς, καὶ συνεζητήθησαν αἱ λεπτομέρειαι τοῦ πρώτου Ἐπισήμου Ἑορτασμοῦ τοῦ Ὁσίου Παρθενίου τοῦ Χίου.

3. Ἐγένετο ὡσαύτως ἡ ἀποτίμησις τῆς ὁμολογιακῆς Ἐκδηλώσεως διὰ τὰ 90 ἔτη ἀπὸ τῆς Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας καὶ ἐλήφθησαν ἀποφάσεις διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ὀργάνωσιν τῶν Συνοδικῶν Ἐκδηλώσεων. Ἡ εὐθύνη τῆς διοργανώσεως τούτων ἀνετέθη εἰς τὴν Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν Τύπου, Δημοσίων Σχέσεων καὶ Ἐθιμοτυπίας.

4. Συνεζητήθη ἡ ἀπάντησις τῆς Ρ.Ο.Ε.Δ. εἰς Συνοδικὴν ἡμῶν ἐπιστολὴν καὶ ἀπεφασίσθη ἡ συνέχισις τοῦ διαλόγου μετ' Αὐτῆς, διὰ τὴν ἐπίλυσιν ἐκκρεμού-

ντων τινῶν ζητημάτων, πρὸς διασφάλισιν τῆς κοινῆς ἡμῶν πορείας.

5. Ὡσαύτως, ἀπεφασίσθη ἡ συνέχισις τοῦ διαλόγου μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου τῆς Βουλγαρίας, προκειμένου νὰ ἐπιλυθοῦν ὅσα ζητήματα ὑφίστανται, ὥστε νὰ ἐγκαθιδρυθῆ καὶ ἡ μετὰξὺ ἡμῶν ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία.

6. Ἀπεφασίσθησαν αἱ περαιτέρω ἐνεργεῖαι καὶ διοικητικαὶ διαδικασίαι, ἐν ὧσιν τῆς ἐνεργοποιήσεως τῆς παραιτήσεως δύο Ἀρχιερέων ἐν Ἀμερικῇ ἀπὸ τὴν 1ην/14ην Ἰανουαρίου 2015. Περὶ τούτου θὰ ἐκδοθῆ σχετικὴ Ἐγκύκλιος.

7. Συνεζητήθη τὸ θέμα τοῦ νέου Νόμου περὶ Ὁρσκειτικῶν Νομικῶν Προσώπων. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνεξέτιμησε τὴν ληφθεῖσαν κατ' αὐτὰς Γνωμοδότησιν τοῦ Αἰδεσιμολ. π. Νικολάου Δημαρᾶ, τὰ ἐρωτήματα τῶν καλοπροαιρέτων πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, καθὼς καὶ τὰς ἀβασίμους ἀντιδράσεις τινῶν Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, καὶ ἀπεφάσισε τὴν ἐκδοσιν σχετικῆς πρὸς τοῦτο ἐπεξηγηματικῆς Ἀνακοινώσεως.

8. Συνεζητήθησαν ζητήματα ἀρτιωτέρας στελεχώσεως τῆς Ἀρχιγραμματείας, ὥστε νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰ ἠύξημένα πλέον καθήκοντα αὐτῆς.

9. Ἐγένετο ἐνημέρωσις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὴν ἐπικειμένην δίκην ἡμῶν μετὰ τῆς Μονῆς Βατοπεδίου, ἧτις διεκδικεῖ τὸν Ναὸν τῆς Ἐκκλησίας μας ἐν Ζακύνθῳ. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καλεῖ τὰ πιστὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν εἰς προσευχὴν, ὥστε νὰ δυναθῆ νὰ διασώσῃ τοὺς λατρευτικούς χώρους τῶν γνησίων Ὁρθοδόξων ἀπὸ τὰς ἀρπακτικὰς διαθέσεις τῶν Καινοτόμων, διότι ὁ μὲν ἀγὼν εἶναι ἄνισος, οἱ δὲ Οἰκουμενισταὶ ἐκμεταλλεύονται τὸ εἰς βάρος μας νομικὸν καθεστῶς, διὰ νὰ ὑφαρπάξουν τοὺς Ναοὺς καὶ τὰ Μοναστήρια ἡμῶν.

10. Ἐγένετο ἐνημέρωσις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ προτάσεων λαϊκῶν Ἀδελφῶν, πρὸς καλυτέραν ποιμαντικὴν καὶ ἐνημερωτικὴν δραστηριοποίησιν μετὰξὺ τοῦ Ποιμνίου ἡμῶν, αἱ ὁποῖαι ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν πρὸς μελέτην καὶ ἀξιολόγησιν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Ἀπόφασις Συνοδικοῦ Δικαστηρίου

Τὸ Πρωτοβάθμιον διὰ τοὺς Πρεσβυτέρους Συνοδικὸν Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. β' τῆς 6/19-11-2014 ἀποφάσεως αὐτοῦ, ἔκρινεν ἔνοχον τὸν πρ. Ἱερομόναχον Πολύκαρπον, κατὰ κόσμον Πέτρον Παττακὸν τοῦ Δημητρίου, ἀγνώστου νῦν διαμονῆς, κατηγορούμενον ἐπὶ

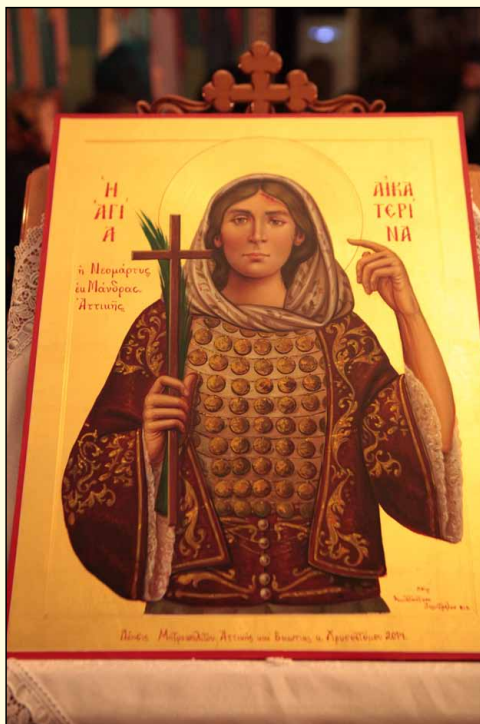
καταφρονήσει τῆς Ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ Ἀρχῆς καὶ ἀποσχίσει, καὶ ἐπέβαλεν εἰς αὐτὸν τὴν ποινὴν τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύνης ὑπουργήματος ἀπογυμνοῦν αὐτὸν τέλεον παντὸς Ἱερατικοῦ βαθμοῦ καὶ τίτλου, ἐπαναφέρον αὐτὸν εἰς τὴν τάξιν τῶν Μοναχῶν.

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ

Τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Αἰκατερίνης

«Γίνεσθαί μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἶμι» (Ἡσαΐας μγ' 10). Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες εἶναι τὸ καύχημα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἡ ἀπόδειξις τῆς ὀρθότητος τῆς πίστεως. Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες διὰ τῆς αὐτοθυσίας των ἀποκαλύπτουν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀγάπην, ἡ ὁποία ὑπερεξεχείλιζεν ἐκ τῆς ψυχῆς των. Τοῦτο φανεροὶ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διδάσκων τοὺς Μαθητὰς ὀλίγον πρὸ τοῦ Πάθους: «μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῆ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ» (Ἰωάν. ιε' 13).

συγκροτούντων τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀπιδόντες πρὸς τὴν θεάρεστον αὐτῆς ἀθλησιν, καὶ περὶ τῆς πνευματικῆς ὠφελείας τῶν πιστῶν πρόνοιαν ποιούμενοι, καὶ διαφημισθείσης τῆς φήμης πρὸς ἡμᾶς, ὅτι ἡ τιμία αὐτῆς Κάρα, ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Παναγίας Πευκοβουνοϊατρίσσης Κερατέας Ἀττικῆς, ἐντὸς ἱερᾶς θήκης φυλάσσεται καὶ μαρτυρικοῦ λειψάνου τιμὴν ἤδη ἀποδέχεται, ἔγνωμεν συνωδὰ τοῖς πρὸ ἡμῶν Θεοῖς Πατράσι, τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔθει κατακολουθῶντες, τὴν προσήκουσαν τοῖς ἁγίοις μάρτυσι καὶ τούτῃ ἀπονεῖμαι τιμὴν.

Τοιαύτην ἀγάπην διαθέτουσα ἡ ἐκ Μάνδρας Ἀττικῆς καταγομένη δούλη τοῦ Θεοῦ Αἰκατερίνα, ἡ εὐσεβεία καὶ ἐναρέτω διαγωγῇ κοσμουμένη, ἰδοῦσα τὸ διωκτικὸν ὄργανον ἔτοιμον νὰ πλήξῃ διὰ τοῦ ὑποκοπάνου τοῦ τυφεκίου του τὸν ἄξιον λειτουργὸν τοῦ Ὑψίστου, ὠρμήσασα προέταξε τὸ σῶμα αὐτῆς καὶ ἐδέχθη ἐπὶ τῆς τιμίας αὐτῆς κεφαλῆς τὸ θανάσιμον πλήγμα. Ἡ αἰοίδιμος διέσωσε τὴν ζωὴν τοῦ εὐσεβοῦς Λευῖτου, ἀλλ' αὕτη ἐτελεύτησε τῇ ιε' Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἔννεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ καὶ ἐβδόμου σωτηρίου ἔτους. Συναχθέντες δὲ οἱ πιστοὶ προέπεμψαν τὴν μακαρίαν Αἰκατερίνην εἰς τὸν τάφον κρατοῦντες ἄνθη, λαμπάδας, ἢ φοίνικας, θεωρήσαντες ταύτην ἐξ ἀρχῆς ὡς ἀληθῆ μάρτυρα τοῦ Κυρίου. Ἐπειδὴ τοίνυν ἰσχυρὰ πεποιθήσις περὶ τῆς ἀγιότητος Αὐτῆς διεμορφώθη ἤδη ἀπὸ πολλῶν δεκαετιῶν καὶ ἱστοροῦνται καὶ εἰκόνες Αὐτῆς, πρὸς δὲ λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ ὅσα δι' ἀναφορὰς αὐτοῦ καὶ εἰσηγήσεως ἐξέθεσε καὶ Συνοδικῶς ἐβεβαιώσατο ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κύριος Κλήμης, περὶ κατατάξεως τῆς αἰοίδιμου Αἰκατερίνης ἐν τῇ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων χορεία διατυπούμενος, ἡ ἐλαχιστότης ἡμῶν ἀπάντων τῶν Ἱεραρχῶν τῶν

Διὸ καὶ ἀποφαινόμεθα Συνοδικῶς, θεσπίζομεν καὶ διορίζομεν καὶ ἐν Ἁγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι, ὅπως ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ἡ προορῆθεισα αἰοίδιμος Αἰκατερίνη, συναριθμῆται τῷ χορῷ τῶν Ἁγίων Ἀθληφόρων καὶ Μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας, ἐτησίαις ἱεροτελεστίαις καὶ ἀγιστείας τιμωμένη παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῶν πιστῶν καὶ ὕμνοις ἁσμάτων καὶ ἐγκωμίοις γεραιομένη τῇ ιε' Νοεμβρίου, ἐν ἧ τὸν βίον αὐτῆς ἐτελεύτησεν, εἰς τιμὴν μὲν αὐτῆς, δόξαν δὲ τοῦ ἐν Ἁγίοις θαυματοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ τοὺς Ἁγίους δοξάζοντος καὶ ἐνδοξαζομένου ἐν ταῖς ἁγίαις αὐτῶν μνήμαις καὶ ἱεραῖς πανηγύρεσι.

Εἰς ἔνδειξιν δὲ τούτου καὶ δεδαιώσιν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα Συνοδικὴ ἡμῶν Πράξις, καταστρωθεῖσα καὶ ὑπογραφεῖσα ἐν τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, τῇ ε' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους δισχιλιοστοῦ καὶ δεκάτου τετάρτου.

Ἐβεβαιώθη ἐν Μαγούλα Ἀττικῆς, ἐν ἔτει σωτηριῶ δισχιλιοστῷ καὶ δεκάτῳ τετάρτῳ, κατὰ μῆνα Νοέμβριον, τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ.

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου τοῦ Χίου

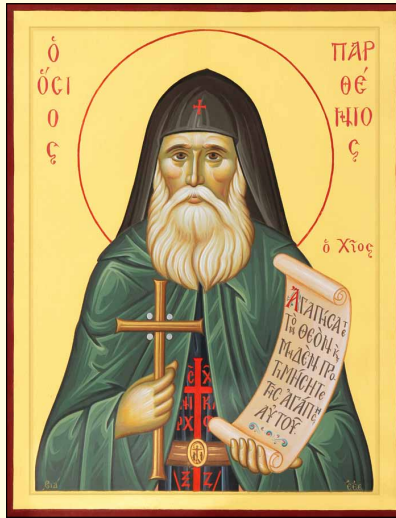
Τοῖς ἐπιποθοῦσι τὸν τῆς κατὰ Θεὸν τελειότητος βίον προτρέπει ὁ Δεσποτικὸς λόγος: «Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι» (Ματθ. ΙΘ', 21). Καὶ ἀλλάχου: «Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· ὃς εὕρων ἓνα πολύτιμον μαργαρίτην ἀπελθὼν πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε καὶ ἠγόρασεν αὐτόν» (Ματθ. ΙΓ', 45-46). Οἱ Ὅσιοι Πατέρες ἔφθασαν εἰς τὴν τελειότητα ταύτην, πωλήσαντες καὶ διαθέσαντες ἅπαντα τὰ τερπνὰ τοῦ βίου τούτου καὶ ἀγοράσαντες τὸν πολύτιμον Μαργαρίτην τῆς Οὐρανόου Βασιλείας.

Εἷς ἐκ τῶν ἀκολούθων τοῦ Κυρίου, καταφρονητῆς τῶν ῥεόντων καὶ φθειρομένων ὑπῆρξε καὶ ὁ ἐκ τῆς Μυροδόλου Χίου, καὶ δὴ ἐκ τῆς κώμης Δαφνῶνος καταγόμενος, Γέρων Παρθένιος, κατὰ κόσμον Πολύδωρος Φραγκοσκούφης, πρὸ δὲ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις Μακάριος ὁ Κορίνθου (†1805) προεφήτευσε λέγων τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὅτι ἤθελε τέξει ἄρρεν, μέλλον ἀκολουθῆσαι τὴν Μοναχικὴν Ὁδὸν, δι' οὗ ἐπρόκειτο πολλὰ ψυχὰι νὰ σωθῶσιν. Ὅπερ καὶ ἐγένετο, κατὰ τὴν πρόρρησιν τοῦ Ἁγίου.

Εἰκοσαετῆς ὢν, ἠρραβωνίσθη καὶ εὕρισκομένου ἐν ταξιδίῳ, ἡ μνηστὴ αὐτοῦ τέθηκεν, ἐπιστρέψαντος δὲ τοῦ Πολυδώρου, καὶ ἀνοίξαντος τοῦ τάφου καὶ ἰδὼν τὴν σορὸν τῆς νεκρᾶς σκωληκόβρωτον, καὶ κατανοήσαντος τῶν τοῦ βίου τερπῶν τὴν ματαιότητα, ἠκολούθησε τὴν ὁδὸν τοῦ Μοναχισμοῦ, εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς προφητείας τοῦ Ἁγίου Μακαρίου. Ἐν τῇ Νέᾳ Μονῇ τῆς Χίου ἐκάθη Μοναχός, λαβὼν τὸ ὄνομα Παρθένιος, εἶτα δὲ εἰς σπήλαιον τοῦ Πενθόδου Ὁρους ἠσκήτευσεν, ἔνθα ἀργότερον ἀνήγειρε τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Μάρκου, γενομένην λιμένα καὶ πόλον ἔλξεως τῶν ἐπιποθούντων τὸν βίον τῆς ἀσκήσεως.

Ἠξιώθη ἀποδεδειγμένως τοῦ προορατικοῦ χαρίσματος καὶ τῆς θαυματουργίας ἡδὴ πρὸ τῆς ἐν εἰρήνῃ τελευτῆς αὐτοῦ, τὴν ἡ Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ τρίτου σωτηρίου ἔτους (α,ωπγ'), μάλιστα δὲ θεμελιωθείσης περὶ αὐτοῦ αὐθορμήτως εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ συγχρόνων καὶ μεταγενεστέρων τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ ὡς Ὁσίου καὶ Θαυματουργοῦ, ἐτιμήθη πρὸ ἐτῶν καὶ δι' ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας.

Ὅθεν, λαβόντες πάντα ταῦτα ὑπ' ὄψιν, πρὸς δὲ καὶ ἅπαντα, ὅσα δι' Ἀναφορᾶς αὐτοῦ καὶ Εἰσηγή-

σεως ἐξέθεσεν καὶ Συνοδικῶς ἐβεβαιώσατο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κύριος Χρυσόστομος, περὶ κατατάξεως τοῦ εἰρημένου Γέροντος ἐν τῇ τῶν Ὁσίων καὶ Θαυματουργῶν χορεία διατυπούμενος, ἡ ἐλαχιστότης ἡμῶν ἀπάντων τῶν Ἱεραρχῶν τῶν συγκροτούντων τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀπιδόντες πρὸς τὴν θεάρεστον βιοτήν καὶ πολιτείαν, ὡς καὶ τὴν πληθὺν τῶν μαρτυρουμένων θαυμάτων ὑπὸ τοῦ Ὁσίου

Παρθενίου, καὶ περὶ τῆς πνευματικῆς ὠφελείας τῶν πιστῶν πρόνοιαν ποιούμενοι, καὶ γνωσθείσης τῆς φήμης ὑφ' ἡμῶν, ὅτι τὰ τίμα αὐτοῦ Λεῖψανα, πλήρη εὐωδίας πνευματικῆς, ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Μάρκου Πενθόδου Ὁρους τῆς Χίου, ἔνθα ὁ μακάριος ἠσκήτευσεν καὶ ἐτάφη, τμήμα δὲ τούτων καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίου Μάρκου Κορωπίου Ἀττικῆς, ἐντὸς πολυτίμων θηκῶν φυλάσσονται καὶ εἰς προσκύνησιν ὑπὸ τῶν πιστῶν πρὸς ἀγιασμόν αὐτῶν ἡδὴ τίθενται, καὶ ὅτι θαυμάτων παρεκτικὰ ταῦτα ὁ Κύριος ἀνέδειξεν, ἔγνωμεν συνφδὰ τοῖς πρὸ ἡμῶν Θεοῖς Πατράσι τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔθει κατακολουθοῦντες, τὴν προσήκουσαν τοῖς ἁγίοις ἀνδράσι καὶ τούτῳ ἀπονεῖμαι τιμῆν.

Διὸ καὶ ἀποφαινόμεθα Συνοδικῶς, θεσπίζομεν καὶ διορίζομεν καὶ ἐν Ἁγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι, ὅπως ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ὁ προρῶθεις ἀοίδιμος Γέρων Παρθένιος ὁ Χίος, συναριθμῆται τῷ χορῷ τῶν Ὁσίων καὶ Θαυματουργῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἐτησίαις ἱεροτελεστίας καὶ ἀγιοτελείαις τιμώμενος παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῶν πιστῶν καὶ ὕμνοις ἀσμάτων καὶ ἐγκωμίοις γεραιρόμενος τῇ ἡ Δεκεμβρίου, ἐν ἧ τὸν βίον αὐτοῦ ἐτελεύτησεν, εἰς τιμὴν μὲν αὐτοῦ, δόξαν δὲ τοῦ ἐν Ἁγίοις θαυμαστοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ τοῦς Ἁγίους δοξάζοντος καὶ ἐνδοξαζομένου ἐν ταῖς ἁγίαις αὐτῶν μνήμας καὶ ἱεραῖς πανηγύρεσιν.

Εἰς ἔνδειξιν δὲ τούτου καὶ θεβαίωσιν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα Συνοδικὴ ἡμῶν Πράξις, καταστρωθεῖσα καὶ ὑπογραφεῖσα ἐν τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ δισχιλιοστῷ καὶ δεκάτῳ τετάρτῳ, κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον, τῇ πέμπτῃ.

Ὁμιλία Συνάξεως κατὰ τῆς Ἀποχριστιανοποιήσεως τῆς Πατρίδος μας

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΟΥΣΙΩΔΕΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΜΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

† Ἐπισκόπου Μαρθῶνος Φωτίου

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους)

ΙΔΙΩΣ οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ - «Παλαιοημερολογίτες» χαρακτηρίζονται περιφρονητικῶς μὲ μεγάλη εὐκολία ὡς φανατικοὶ ἢ καὶ σκοταδιστὲς ἀκόμη, γιὰ τὴν προσήλωσή τους στὶς Παραδοσιακὲς ἀξίες τοῦ Πολιτισμοῦ μας καὶ μάλιστα ἀπὸ κάποιους δῆθεν προοδευτικὸς Καινοτόμους. Ἄς μᾶς ποῦν ὅμως οἱ κατήγοροι, ποῖον Νεοημερολογίτη ἐθανάτωσαν οἱ «φανατικοὶ» Παλαιοημερολογίτες; Κανέναν, ἀλλὰ τὸ ἀντίθετο συνέβη. Μήπως οἱ Παλαιοημερολογίτες διέλυαν βιαίως τὶς Λιτανεῖες τῶν Νεοημερολογιτῶν, μήπως αὐτοὶ ἔσπασαν ποτὲ τοὺς Ἐπιταφίους τῶν Νεοημερολογιτῶν, μήπως οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι εἰσέβαλαν ἐν ὥρᾳ Λειτουργίας Νεοημερολογιτῶν καὶ ποδοπάτησαν τὸ Ἅγιο Ποτήριο ἀδειάζοντας τὸ περιεχόμενό του; Μήπως οἱ Ζηλωτὲς τῆς Πατρῴας Πίστεως κατεδάφισαν ποτὲ Ναοὺς τῶν Καινοτόμων; Μήπως σφράγισαν ποτὲ καὶ ὄσους ἄφησαν ὄρθιους; Μήπως οἱ Παλαιοημερολογίτες συνέλαβαν ποτὲ Νεοημερολογίτες κληρικοὺς γιὰ νὰ τοὺς ἀποσχηματίσουν καὶ νὰ τοὺς ξυρίσουν βιαίως; Μήπως οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἦταν αὐτοὶ ποὺ ἔσυραν στὴν ἐξορία γέροντες Κληρικοὺς καὶ Ἐπισκόπους τῶν Νεοημερολογιτῶν; Ὅχι βέβαια, ἀλλὰ ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο. Ἐρχονται ὅμως οἱ ἐκπρόσωποι αὐτῶν ποὺ ἔπραξαν τὰ ἀνωτέρω καὶ ἀποκαλοῦν μὲ περισσὴ ὑποκρισία τὰ θύματά τους ὡς «φανατικούς», «μισαλλόδοξους» καὶ (ἐπὶ τὸ συγχρονώτερον) «φονταμενταλιστὲς»!

Καὶ ἰδοὺ λοιπὸν σήμερα, μὲ τὴν ἐπικράτηση τοῦ πνεύματος τῆς ἀλλοιώσεως τῶν παραδοσιακῶν μας ἀξιών, ἔφθασε ἡ κοινωνία μας νὰ νομιμοποιεῖ καὶ νὰ ἐπιδοτεῖ ἀκόμη (μέσω τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων) τὴν βρεφοκτονία τῶν ἐκτρώσεων. Μέγα ἔγκλημα, στὸ ὁποῖο κατέχουμε τὰ πρωτεῖα στὴν Εὐρώπῃ ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ μας.

Ἀκόμη, ἀκούγονται ἐκ τῆς Δύσεως φωνὲς καὶ γιὰ θεσμοθέτηση «γάμου» μεταξὺ ἀτόμων τοῦ ἰδίου φύλου. Αὐριο ἴσως ἐπιτραπεί καὶ «γάμος» καὶ μεταξὺ τριῶν ἢ καὶ περισσοτέρων ἀτόμων, ἢ ἀκόμη καὶ με-

ταξὺ ἀνθρώπων καὶ ζώων! Κάπου ἀπὸ τὴν κεντρικὴ Εὐρώπῃ ἀκούγονται τέτοιες φωνές. Ἐκεῖ λοιπὸν θὰ ὀδηγήσει ἡ λεγομένη «πρόοδος» τῆς Νέας Ἐποχῆς;

Μέτρα ἀποχριστιανοποιήσεως θεσπίζονται σὲ ἀνύποπτο χρόνο, ὅπως ἡ κατάργηση τῆς Κυριακῆς ἀργίας. Ἐφθάσαμε στὸ σημεῖο νὰ γίνωνται συζητήσεις στὴν Πατρίδα μας γιὰ τὴν ἀποβολὴ τῶν Εἰκόνων καὶ τῶν χριστιανικῶν συμβόλων ἀπὸ τὰ δημόσια κτίρια. Καὶ αὐριο ἴσως τεθεῖ θέμα ἀφαιρέσεως καὶ τοῦ συμβόλου τοῦ Τ. Σταυροῦ ἀπὸ τὴν σημαία.

Ἡ ἀνεξέλεγκτη εἴσοδος ἀλλοεθνῶν καὶ ἀλλοθρήσκων καὶ ἡ ἐγκατάστασίς τους στὴν πατρίδα μας, μὲ ταυτόχρονη φυγὴ Ἑλλήνων (κυρίως νέων ἐπιστημόνων) σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ὑπογεννητικότητα τῶν Ἑλλήνων, προμηνύει τὴν κατάκτηση τῆς Πατρίδος μας ἄνευ πολέμου. Ἡ Ἐκκλησία μας προσεύχεται γιὰ τὴν ἀποτροπὴ «λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου». Αὐτὸ ποὺ γίνεται σήμερα εἶναι χειρότερο ἀπὸ ἐπιδρομὴ ἀλλοφύλων, διότι οἱ ἀλλόφυλοι δὲν ἔρχονται, ὅπως παλαιότερα, νὰ σκοτώσουν, λεηλατήσουν καὶ φύγουν, ἀλλ' ἐγκαθίστανται ἐδῶ, μεταφέροντας μαζί τους ἕναν πολιτισμὸ ποὺ βρίσκεται στὸν ἀντίποδα τοῦ Πολιτισμοῦ μας, ὁ ὁποῖος δὲν ἐκδηλώνεται ἄμεσα, ἀλλὰ σὲ μία δεδομένη στιγμή θὰ ἐκκολαφθεῖ, γιὰ νὰ καταστρέψει τὸν δικὸ μας Πολιτισμὸ. Καὶ λέγω, ὅτι «βρίσκεται στὸν ἀντίποδα τοῦ Πολιτισμοῦ μας» διότι φέρει ἀρχὲς καὶ ἀξίες ἀντίθετες τοῦ δικοῦ μας Πολιτισμοῦ, ἀρχὲς ποὺ εἶναι ἀντίθετες στὴν ἀνεκτικότητα, τὸν διάλογο, τὴν ἐλευθερία, τὴν ἰσότητα, τὴν ἀγάπη, καὶ τὶς ἀντικαθιστοῦν μὲ τὴν ἐπιβολή, τὸ ξίφος, τὴν ὑποταγὴ στὸν ἄνομο νόμο τους, τὴν κυριαρχία τῶν μωαμεθανῶν ἔναντι τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν ἑβραίων (τοὺς ὁποῖους μόλις ἀνέχονται ὡς ὑπόδουλους ραγιαδες, μόνον ὅσο πληρώνουν τὸν κεφαλικὸ φόρο) καὶ τὸ μῖσος ἔναντι τῶν ἀλλοθρήκων, οἱ ὁποῖοι σφαγιάζονται ἀνιλεῶς.

Βλέπετε τί γίνεται στὴν γειτονία μας. Αὐτὸς ὁ

«διαφορετικός πολιτισμός» του λεγομένου Ίσλαμικού Κράτους αποκεφαλίζει δημοσίως ακόμη και ανθρώπους, που πήγαν έθελοντικῶς νὰ προσφέρουν ανθρωπιστική βοήθεια στους συμπατριῶτες και ὁμοθρήκους τους. Ποῖα συνύπαρξη μπορεῖ νὰ υπάρξει μεταξύ τῆς ἀξίας που πρεσβεύει τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν ἐχθρὸ μὲ τὴν «ἀξία» που πρεσβεύει τὸ μῖσος ἀκόμη και πρὸς τὸν φίλο και εὐεργέτη! Ἄλλο συνύπαρξη ἀνθρώπων και ἄλλο συνύπαρξη ἀντιθέτων ἀξιών στὰ πλαίσια τοῦ πολιτισμοῦ. Ἐμεῖς, ὅμως, ὡς Ἑλληνικὸ Κράτος, μὲ περισσὴ γενναιοδωρία οἰκοδομοῦμε τεμένη και συνιστοῦμε τμήματα ἰσλαμικῶν σπουδῶν, εὐελπιστοῦντες ὅτι ἐκεῖ θὰ διδάσκεται μία πιὸ «ἐλαφριά» ἐκδοχὴ τοῦ Ἰσλάμ. Θὰ εἶναι ὅμως ἔτσι;

Ἐμεῖς, ὡς Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι, ὀφείλουμε νὰ ἀγαποῦμε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἀποστρεφόμεθα ὅμως τὶς πεπλανημένες και νοσηρὲς αὐτὲς ἀρχές που μεταφέρουν. Ὅπως ἀκριβῶς ὀφείλουμε νὰ ἀγαποῦμε τοὺς ἀμαρτωλοὺς, μισῶντας τὴν ἀμαρτία. Νὰ ἀγαποῦμε τὸν αἰρετικὸ, ἀποστρεφόμενοι τὴν αἵρεση. Ὅπως, ὅμως, οἱ ἰατροὶ ἀγαποῦν τοὺς ἀσθενεῖς, πολεμοῦν ὅμως τὴν ἀσθένεια, και οἱ ὑγιεῖς δίχως νὰ μισοῦν αὐτοὺς που ἀσθένησαν, ὀφείλουν νὰ λαμβάνουν μέτρα προφυλάξεως κατὰ τῶν μικροβίων και τῶν θανατηφόρων ἰῶν (βλέπετε τί γίνεται στὶς ἡμέρες μας μὲ τὶς προσπάθειες ἀνασχέσεως τῆς ἐπιδημίας τοῦ ἰοῦ ἔμπολα στὴν Ἀφρική). Ἔτσι και ἔμεῖς. Ἐν ὀνόματι τῆς ἀνεκτικότητος δὲν εἶναι φρόνιμο νὰ εὐνοήσουμε νὰ ἀναφυεῖ ἡ ἀναίρεση τῆς ἀνεκτικότητος και ἡ βία ἐπιβολὴ μιᾶς θρησκείας ἢ μιᾶς ἰδέας ἔναντι τῶν ἄλλων. Διότι εἶναι ἀνόητο ἐν ὀνόματι τῆς ἀγάπης νὰ ἀγαπήσουμε και τὸ μῖσος, καθὼς τότε ἡ ἴδια ἡ ἀγάπη ἀναιρεῖται και γίνεται μῖσος. Εἶναι ἀπλὴ λογικὴ: Ἀγάπη τοῦ μίσους ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ μῖσος τῆς ἀγάπης, δηλαδὴ τὸ μῖσος. Ἀντίθετα τὸ μῖσος τοῦ μίσους ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν ἀγάπη τῆς ἀγάπης, δηλαδὴ τὴν ἀγάπη. Ὅμως, ἀγαπητοί μου, ἔμεῖς ἄς μισήσουμε τὸ μῖσος και ἄς μείνουμε φανατικὰ προσκολλημένοι στὴν θρησκεία τῆς ἀγάπης. Ἄς ἔχουμε αὐτὸν τὸν «φανατισμὸ» (που εἶχε και ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς μας) νὰ ἀγαποῦμε και τοὺς ἐχθροὺς μας ἀκόμη και ἄς κρατήσουμε ἀπαραχάρακτη τὴν πίστη τῶν Πατέρων μας. Ὡς Ἕλληνες πολῖτες ταυτοχρόνως, ἄς περιφρουρήσουμε τὶς αἰώνιες ἀξίες τοῦ πολιτισμοῦ μας, που προαναφέραμε, μὲ γνήσιο πατριωτισμὸ.

Ἄς διαφυλάξουμε τὴν προσήλωσή μας στὸν ἱερό θεσμὸ τῆς οἰκογενείας.

Ἄς ὑποστηρίξουμε μέσφ τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν τῆς κοινωνίας μας αὐτοὺς που συμμερίζονται αὐτὲς τὶς ἀξίες.

Ἄς ξεκινήσουμε ὅσο εἶναι καιρὸς ἀπὸ τὸν ἑαυτό του ὁ καθένας, ἐπιστρέφοντας ἐν μετανοίᾳ πρὸς τὸν Θεόν, πολεμῶντας τὰ πάθη μας και διαφυλάσσοντας τὶς χριστιανικὲς μας ἀξίες. Μὴ μᾶς διαφεύγει ὅτι ἡ δικὴ μας μετανοία, ἐνάρετος διαγωγή και εὐσέβεια εἶναι ἱκανὴ νὰ βοηθήσει και τὰ πλήθη τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν στὴν ἀπαλλαγὴ τῶν δεινῶν. Ὁ Κύριος ἡμῶν ἄλλωστε ὑποσχέθηκε στὸν Ἀβραάμ, στὶς διαδοχικὲς ἐρωτήσεις του, ὅτι ἀκόμη και χάριν δέκα μόνον δικαίων, δὲν θὰ κατέστρεφε μία πολυάνθρωπο πόλη ὅπως αὐτὴν τῶν Σοδόμων: «Ἐὰν ὤσι πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει ἀπολεῖς αὐτούς;... ἐὰν δε εὐρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα; και εἶπεν, οὐ μὴ ἀπωλέσω, ἔνεκεν τῶν δέκα» (Γένεσις ΙΗ' 24-33). Ἡ πόλις κατεστράφη, διότι οὔτε κἂν δέκα δίκαιοι εὐρέθησαν ἐκεῖ τότε, ἀλλὰ μόνον ἡ οἰκογένεια τοῦ Λώτ, ἡ ὁποία διέφυγε και διεσώθη.

Ἄς ἀναπέμψουμε σήμερα θερμὲς ἱκεσίες πρὸς τὸν Θεόν, συνδυάζοντας τὴ νηστεία (καθὼς σήμερα εἶναι Τετάρτη) μὲ τὴν προσευχή, γιὰ νὰ στείλει τὸ ἔλεός του στὸ γένος μας και νὰ μᾶς λυτρώσει ἀπὸ κάθε ἐπερχόμενο κίνδυνο. Ἄς μιμηθοῦμε τοὺς Νινευῖτες, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωνᾶ πίστευσαν και μετενόησαν, ὅπως ἀναφέρει ἡ Ἁγία Γραφή:

«...Και ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευῆ τῷ Θεῷ και ἐκήρυξαν νηστείαν και ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν (...) και ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν ἐκτενῶς· και ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς και ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν λέγοντες· τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ Θεὸς και ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ και οὐ μὴ ἀπολώμεθα; και εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, και μετενόησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ, ἢ ἐλάλησε τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, και οὐκ ἐποίησεν...» (Ἰωνᾶς Γ' 5-10).

Εἶθε και ἔμεῖς νὰ μετανοήσουμε εἰκρινὰ και νὰ λυτρωθοῦμε ἀπὸ τὸν ἐπερχόμενο κίνδυνο. Ἀμήν.

Ὁμολογία Πίστεως Γνησίου Ὁρθοδόξου Χριστιανού

Μέρος Πρώτον

α. Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν Πατέρα Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο· Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα· σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα· καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς· καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς· καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· Οὗ τῆς Βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν Ἁγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

β. Πρὸς δὲ τούτοις, στέργω καὶ ἀποδέχομαι τὰς Ἁγίας Ἑπτὰ Οἰκουμενικὰς Συνόδους, καὶ τὰς Τοπικὰς, ἃς Ἐκεῖναι ἀποδεξάμεναι ἐκύρωσαν, ἐπὶ φυλακῇ τῶν Ὁρθοδόξων τῆς Ἐκκλησίας Δογμάτων ἀθροισθεῖσαι.

γ. Ἐνστερνίζομαι πάντας τοὺς ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων, ὡς ὑπὸ φωτιστικῆς Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος ὀδηγούμενων, ἐκτεθέντας Ὅρους τῆς Ὁρθῆς Πίστεως, ὡς καὶ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, οὓς οἱ μακάριοι Ἐκείνοι πρὸς τὴν τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διακόσμησιν καὶ τῶν ἠθῶν εὐταξίαν, κατὰ τὰς

Ἀποστολικὰς Παραδόσεις καὶ τὴν διάνοιαν τῆς Εὐαγγελικῆς Θείας Διδασκαλίας συντάξαντες, παρέδωκαν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

δ. Πάντα μὲν ὅσα ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῶν Ὁρθοδόξων πρεσβεύουσα δογματίζει, ταῦτα πρεσβεύω καγὼ καὶ πιστεύω, μηδὲν προστιθείς, μηδὲν ἀφαιρῶν, μηδὲν μεταβάλλων, μήτε τῶν Δογμάτων μήτε τῶν Παραδόσεων, ἀλλὰ τούτοις ἐμμένων καὶ ταῦτα μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ ἀγαθῆς συνειδήσεως ἀποδεχόμενος· πάντα δὲ ὅσα Ἐκεῖνη, κατακρίνουσα ὡς ἑτεροδιδασκαλίας ἀποδοκιμάζει, ταῦτα καγὼ κατακρίνω καὶ ἀποδοκιμάζω διὰ παντός.

ε. Πείθομαι προθύμως ἐν τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς καὶ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ὡς Ἀνωτάτῃ Ἀρχῇ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, ἣτις ἀποτελεῖ τὴν συνέχειαν τῆς Μίας, Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ἐν Ἑλλάδι, καὶ τοῖς ὑπ' Αὐτὴν κανονικοῖς Ἐπισκόποις καὶ Πρεσβυτέροις.

ς. Πιστεύω καὶ ὁμολογῶ, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Πίστις οὐκ ἔστιν «ἐξ ἀνθρώπων», ἀλλὰ ἐξ ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, κηρυχθείσης ὑπὸ τῶν θείων Ἀποστόλων, βεβαιωθείσης ὑπὸ τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, παραδοθείσης ὑπὸ τῶν σοφωτάτων Διδασκάλων τῆς Οἰκουμένης, κυρωθείσης δὲ τῷ αἵματι τῶν Ἁγίων Μαρτύρων.

ζ. Ἀποδέχομαι, σὺν ταῖς Ἀποφάσεσι τῶν Ἁγίων Ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ τὰς τοιαύτας τῆς Πρωτοδευτέρας Ἁγίας Συνόδου τῆς ἐν ἔτει 861ῳ· πρὸς δὲ τούτοις, ἀσπάζομαι ἀπαρεγκλίτως καὶ τὰς Ἀποφάσεις τῆς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Φωτίου συγκληθείσης Ἁγίας Συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει 879ῳ/880ῳ, ὡς καὶ τὸν Συνοδικὸν Τόμον τῆς ἐν Βλαχέρναις Ἁγίας Συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει 1351ῳ ἐπὶ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ καὶ Πατριάρχου Ἁγίου Καλλίστου Α', πεποισθῶς ὅτι αἱ Σύνοδοι αὗται ἔχουσιν οἰκουμενικὴν καὶ καθολικὴν ἰσχὺν καὶ αὐθεντίαν ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ.

η. Ἐπὶ δὲ τούτοις, στέργω καὶ πείθομαι εἰς τὰς Ἀποφάσεις τῶν Ἁγίων Πανορθόδοξων Συνόδων, συγκληθεισῶν ἐν ἔτεσι 1583ω, 1587ω καὶ 1593ω, αἵτινες ἀπέστερξαν καὶ κατεδίκασαν τὴν εἰσοδοχὴν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τοῦ λεγομένου *Γρηγοριανοῦ-Φραγκικοῦ-Νέου Ἡμερολογίου*, θεσπισθέντος ὑπὸ τοῦ πάπα Γρηγορίου ΙΓ' ἐν ἔτει 1582ω.

θ. Ἐπὶ πλέον, ἀποδέχομαι καὶ ἀναγνωρίζω ὡς Οἰκουμενικὰ καὶ Καθολικὰ Μνημεῖα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως τὸν τε Πατριαρχικὸν Τόμον τοῦ 1756 περὶ τοῦ βαπτίσματος τῶν ἑτεροδόξων, καὶ τὸ Συνοδικὸν Σιγγίλιον τοῦ 1848 τῶν Ἁγιωτάτων Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς, ὡς καὶ τὸ Συνοδικὸν Σιγγίλιον τοῦ 1872 ἐπὶ καταδίκη τοῦ Ἐθνοφυλετισμοῦ.

Μέρος Δεύτερον

α. Θεωρῶ τὸν Οἰκουμενισμόν ὡς συγκρητιστικὴν παναίρεσιν, τὴν δὲ συμμετοχὴν εἰς τὴν λεγομένην Οἰκουμενικὴν Κίνησιν, ἀρξαμένην εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Κ' αἰῶνος, ὡς ἀρνησιν τῆς γνησίας Καθολικότητος καὶ Μοναδικότητος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, πεποισθῶς ὅτι ὁ ἀποδεχόμενος καὶ συμμετέχων εἰς τὴν αἵρεσιν ταύτην εἶναι πεπτωκὸς περὶ τὴν Πίστιν καὶ ἐκκλησιαστικῶς ἀκοινώνητος.

β. Ὡσαύτως, ἀπορρίπτω καὶ οὐδόλως ἀποδέχομαι τὸ ἐν ἔτει 1920ω *Διάγγελμα* τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως «Πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ», ὡς περιέχον ἐν πληρῆς *Σχέδιον* πρὸς ἐφαρμογὴν ἐν τῇ πράξει τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ προβλέπον τὴν Ἡμερολογιακὴν-Ἑορτολογικὴν Μεταρρύθμισιν, προετοιμασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ οὕτως ἀποκληθέντος Πανορθόδοξου Συνεδρίου τοῦ 1923 καὶ ἐφαρμοσθεῖσαν ἐν Ἑλλάδι ἐν ἔτει 1924ω, τοιουτοτρόπως δὲ παραβιάσασαν τὰς Ἀποφάσεις τῶν τριῶν Πα-

νορθόδοξων Συνόδων τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος.

γ. Ἐν συνεπείᾳ πρὸς τὰ ἀνωτέρω, θεωρῶ ἐπίσης ὡς πεπτωκότας περὶ τὴν Πίστιν τοὺς ἐξ Ὁρθοδόξων συμμετασχόντας εἰς τὴν ἴδρυσιν τοῦ «Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν» ἐν ἔτει 1948ω καὶ ἀποτελοῦντας ἔκτοτε ἐνεργὰ μέλη αὐτοῦ, καλλιεργοῦντας οὕτω τὸν λεγόμενον Διαχριστιανικὸν καὶ Διαθρησκευτικὸν Οἰκουμενισμόν.

δ. Τέλος, ἀρνοῦμαι καὶ δὲν ἀποδέχομαι τὰς λεγομένας Πανορθόδοξους Διασκέψεις (1961 κ.έ.), αἵτινες προετοίμασαν τὴν κατακριτέαν, ἄκυρον καὶ ἀνυπόστατον «ἄρσιν τῶν Ἀναθεμάτων Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας» ἐν ἔτει 1965ω, ἔκτοτε δὲ αὐταὶ καλλιεργοῦσιν ἐν οἰκουμενιστικῇ προοπτικῇ τὸ ἔδαφος διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς οὕτω καλουμένης Μεγάλης Πανορθόδοξου Συνόδου, πρὸς τελικὴν ἀποδοχὴν, καθιέρωσιν καὶ δογματοποίησιν τῆς συγκρητιστικῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Τὸ κείμενον τῆς «Ὁμολογίας» ταύτης ἐνεκρίθη Συνοδικῶς κατὰ τὴν Συνεδρίαν τῆς Τετάρτης Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν τῆς 4ης / 17ης Δεκεμβρίου 2014.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

**20ετές Μνημόσυνο
μακαριστού Μητροπολίτου
Πειραιώς καί Σαλαμίνας κυρού Γεροντίου Α΄**

ΤΟΝ πρώτο Μητροπολίτη Πειραιώς καί Σαλαμίνας μακαριστό Γερόντιο Α΄ τίμησε τὸ Σάββατο, 2/15.11.2014, ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία τοῦ Πειραιᾶ, ἐξ' ἀφορμῆς τῆς ἐπετείου τῆς συμπληρώσεως τῆς 20ετίας ἀπὸ τὴν κοίμησίν του. Στὸν Καθεδρικό Ἱερό Ναὸ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου πραγματοποιήθηκε ἀρχιερατικὸ Συλλεiturγο, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιώς καί Σαλαμίνας κ. Γεροντίου Β΄, μετὴν συμμετοχῆ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομο καὶ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου, ἐνῶ συμπροσευχόμενος στὸ Ἱερό Βῆμα παρίστατο καὶ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος. Τὸ Ἱερό Μνημόσυνο τελέσθηκε ἀμέσως μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, στὴν ὁποία ἔλαβε μέρος σχεδὸν τὸ σύνολο τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιώς καί Σαλαμίνας.

συμπαραστατούμενος ἀπὸ τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας Πειραιώς καί Σαλαμίνας κ. Γερόντιο, Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομο καὶ τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριο, 16 Πρεσβυτέρους καὶ 4 Διακόνους. Ἐξεπροσωπήθη καὶ ἡ Ἀδελφὴ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ρουμανίας διὰ τῶν Θεοφ. Ἐπισκόπων Πλοεστίου κ. Ἀντωνίου καὶ Σιμπιού κ. Εὐλογίου. Τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἐορτῆς ἐξεφώνησεν ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Χριστόδουλος Καραϊσκος, ἐνῶ ἔψαλε τμήμα τῆς Ο.Ε.ΒΥ.Χ. χοραρχοῦντος τοῦ κ. Μιχαὴλ Μακρῆ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς λιτανευτικῆς πομπῆς πέραξ τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς, ἀκολούθησε ἐόρτιος τράπεζα.

Ἡ ἐορτὴ τῶν Ἁγίων Ταξιαρχῶν στὰ Ἀθήκια Κορινθίας

ΣΤΗΝ Σύναξι τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ πασῶν τῶν Ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων πανηγύρισε ἡ ὁμώνυμος Ἱερά Μονὴ στὰ Ἀθήκια Κορινθίας, τῆς ὁποίας προΐσταται ἡ Ὁσιωτάτη Καθηγουμένη Ἁγνὴ Μοναχὴ. Στὸ πολυαρχιερατικὸ Συλλεiturγο προεξῆρχε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος,

Ὁ Ἑορτασμὸς καὶ ἡ Ἐπίσημος Διακήρυξις τῆς Ἀγιότητος τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Αἰκατερίνης

Ἡ ΕΝΔΟΞΟΣ Νεομάρτυς Αἰκατερίνα (Ρούτη), ἡ ἐν Μάνδρα Ἀττικῆς μαρτυρήσασα, ἀγιοκατάχθηκε καὶ ἐπίσημως ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας μετ' Ἀρχιερατικὸ Συλλεiturγο ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτῆς, στὸν Ἱερό Ναὸ Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, στὸ γειτονικὸ χωριὸ τῆς Μάνδρας, τὴν Μαγούλα Ἀττικῆς. Προεξάρχων τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως ἦταν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος καὶ συλλεiturγοὶ του οἱ Σεβ. Μητροπολίται Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καὶ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, πλαισιούμενοι ἀπὸ 4 Ἱερεῖς καὶ 4 Διακόνους. Ἡ πρὸς τοῦτο φιλοτεχνηθεῖσα ἱερά Εἰκὼν τῆς Ἁγίας ἀγιογραφήθηκε προνοίᾳ τοῦ Σεβ. κ. Χρυσόστομο. Τὴν Ἀκολουθία τῆς Νεομάρτυρος συνέθεσε ἡ Ὁσιωτάτη Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

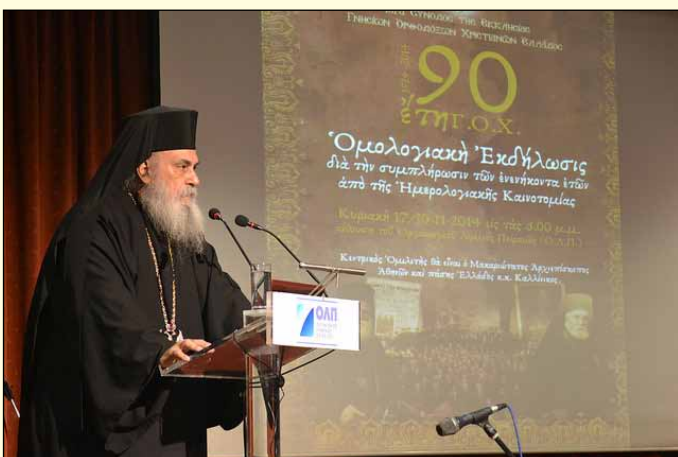
Ἰταπαντῆς τοῦ Σωτήρος Χορτοκοπίου Καβάλας Μαγδαληνῆ Μοναχῆ καὶ τοὺς ὕμνους ἀπέδωσε με ἱεροπρέπεια ὁ Βυζαντινὸς Χορὸς «Πάτριον Ἀναλόγιον» ὑπὸ τὸ μουσικολογιάτατο κ. Ἰωάννη Κιαχόπουλο. Τὴν διακονία τοῦ λόγου ἀνέλαβε ὁ Θεοφ. Γραμματεὺς τῆς Ἱεράς Συνόδου Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης. Τὴν Συνοδικὴ Πράξη Ἀγιοκατατάξεως ἀνέγνωσε ὁ Θεοφ. Ἀρχιγραμματεὺς Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος, τὴν ὁποία καὶ υπέγραψαν ὅλοι οἱ παριστάμενοι Ἀρχιερεῖς. Στὸ ἱερὸ Βῆμα παρέστησαν συμπροσευχόμενοι καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος με τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριο. Διενεμήθησαν ἀναμνηστικὲς εὐλογίες με τὸ Εἰκόνημα καὶ τὸ Ἀπολυτίκιό τῆς Ἁγίας στοὺς πολυπληθεῖς προσκυνητάς, ἐνῶ ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβ. κ. Χρυσόστομος παρέθεσε τράπεζα στὸν παριστάμενο ἱερὸ Κληρο καὶ τὶς ἀντιπροσωπεῖες τῶν Μοναστικῶν Ἀδελφοτήτων στὴν Αἴθουσα Ἐκδηλώσεων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου στὸν Ἀσπρόπυργο Ἀττικῆς.

Ὁμολογιακὴ Ἐκδήλωση γιὰ τὰ 90 χρόνια τῆς Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας

ΜΕ ἀφορμὴ τὴν Ἐπέτειο τῆς 90ετίας ἀπὸ τῆς Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας ὀργάνωσε εἰδικὴ ὁμολογιακὴ Ἐκδήλωση στὴν Αἴθουσα τοῦ Ὁργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς, γιὰ νὰ τιμῆσθαι τὰ πρόσωπα, τὶς θυσίες καὶ τοὺς ἀγῶνες ὄλων ἐκείνων τῶν ἀγνῶν γνησίων Ὁρθοδόξων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ποὺ κράτησαν τὴν Ὁρθόδοξη Ὁμολογία ἀνόθευτη ἀπὸ τὸν μολυσμὸ τῆς ἐορτολογικῆς καινοτομίας καὶ τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Κεντρικὸς Ὁμιλητὴς ἦταν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπός μας κ. Καλλίνικος, ὁ ὁποῖος προέβη σὲ μίαν ἱστορικὴ ἀναδρομὴ τῶν γεγονότων πρὶν καὶ μετὰ τὸ 1924· περιέγραψε τοὺς ἀγῶνες καὶ τὰ δεινὰ τῶν γνησίων Ὁρθοδόξων προπατόρων μας καὶ στηλίτευσε τοὺς Οἰκου-

μενιστὲς καὶ τὸ προδοτικὸ ἔργο τους, ἀντλώντας παραδείγματα καὶ ἐπιχειρήματα ἀπὸ τὴν Πατερικὴ γραμματεία καὶ τὴν Κανονικὴ Παράδοσι τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας μας. Τὴν παρουσίᾳ τῆς Ἐκδηλώσεως διηκόνησε ἐπιτυχῶς ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ἐνῶ ὁ Χορὸς τῶν Ἱεροψαλτῶν τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς ὑπὸ τὸ Μουσικολογιάτατο Ἱερομ. π. Διονύσιο Ἀγιοκυπριανίτη, ἐπένδυσε μουσικὰ τὴν Ἐκδήλωσι με κατάλληλους ἐκκλησιαστικὸς ὕμνους. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Ὁμιλίας τοῦ Μακαριωτάτου προβλήθηκε ἓνα μικρὸ, ἀλλὰ ἀντιπροσωπευτικὸ βίντεο-ἀφιέρωμα με φωτογραφικὰ στιγμιότυπα, στὰ ὁποία προβλήθηκαν πρόσωπα καὶ γεγονότα, σταθμοὶ τῆς ἐνενηκονταετοῦς πορείας τῶν ἀγῶνων τῶν γνησίων Ὁρθοδόξων. Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος ἔκανε μίαν συνοπτικὴν παρουσίᾳ τοῦ νέου βιβλίου γιὰ τὸν Ἅγιο Ἱεράρχη Γλυκερίου τῆς Ρουμανίας, συγγραφέας τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ Θεοφ. Γαρδικίου κ. Κλήμης· σὲ αὐτὸ παρουσιάζεται με γλαφυρότητα καὶ ἱστορικὴ ἀκρίβεια ὁ θαυμαστὸς βίος καὶ τὰ πνευματικὰ παλαίσματα, ποὺ υπέστη ὁ Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης Γλυκερίου καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Γνησιοὶ Ὁρθόδοξοι Ρουμᾶνοι Ἀδελφοί μας, στὰ ἐνενηντα χρόνια καὶ τῶν δικῶν τους παραλλήλων ἀγῶνων στὴν χώρα τους. Τὸ παρὸν στὴν ὁμολογιακὴ αὐτὴ Ἐκδήλωσι τῆς Ἐκκλησίας μας ἔδωσαν οἱ ἐν Ἀττικῇ ἐνδημοῦντες Ἀρχιερεῖς μας, οἱ Σεβ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, ἐπιχώριος Ἐπίσκοπος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, οἱ Θεοφ. Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος καὶ Μαραθῶνος κ. Φώτιος, ὅπως καὶ ὁ Παρουσιαστὴς Γαρδικίου κ. Κλήμης, Ἱερεῖς, Μοναχοὶ καὶ Μοναχές. Ἡ προσέλευσι τῶν γνησίων Ὁρθοδόξων ἦταν συγκινητικὴ καὶ ἰδιαίτερως πολυπληθής. Τὸν ἐπίλογο τῆς ἐπετειακῆς Ἐκδηλώσεως ἔκανε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος, δίδοντας πατρικὲς εὐχὲς καὶ νουθεσίες ἐπίκαιρες.

Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου

ΤΗΝ 6ην Δεκεμβρίου, ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Θαυματουργοῦ, πανηγύρησαν οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ Ἀχαρνῶν, Κορυδαλλοῦ, Π. Ἡρακλείου, Χαϊδαρίου καὶ ἡ ἱστορικὴ Ἱερὰ Μονὴ στὴν Παιανία. Στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ τῆς Μητροπόλεως Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, στὸν Μ. Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὁ ὁποῖος κήρυξε καὶ τὸν θεῖο λόγο. Στὴν Θ. Λειτουργία προέστη ὁ Σεβ. Ἀττικῆς καὶ

Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ἔχων συλλειτουργῶν αὐτοῦ τὸν Σεβ. Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸ καὶ τὸν Ἱερὸ Κληρὸ τῆς Μητροπόλεως. Ὁ Σεβ. κ. Κυπριανὸς ἀνέλαβε τὴν διακονία τῆς ἐκφωνήσεως τοῦ Πανηγυρικοῦ τῆς ἡμέρας. Στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Νικολάου Παιανίας τοῦ ἱεροῦ συλλειτουργοῦ προεξήρχε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικος μὲ συλλειτουργοὺς τοῦ τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Μαραθῶνος κ. Φώτιο

καὶ Κληρικοὺς. Μετὰ τὸ πέρας τῆς πανηγυρικῆς Θ. Λειτουργίας, ὁ Μακαριώτατος συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Σεβ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομο, προσελθόντα μετὰ τὴν Πανήγυρι τῶν Ἀχαρνῶν, καὶ τὸν Θεοφ. Μαραθῶνος κ. Φώτιο, ἐπισκέφθηκαν τὸν κλι-

νὴρη Γέροντα Μητροπολίτη Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκάκιο, στὸ κελλίον αὐτοῦ, γιὰ τὶς ἐόρτιες εὐχές. Στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Χαϊδαρίου χοροστάτησε στὸν Μ. Ἑσπερινὸ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος, ἐνῶ στὸν ὁμώνυμον Ἱερὸ Ναὸ στὸν Κορυδαλλὸ προέστη ὁ οἰκείος Ἱεράρχης Σεβ. Πειραιῶς

καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος. Ὁ Θεοφ. Μαραθῶνος κ. Φώτιος χοροστάτησε στὸν Μ. Ἑσπερινὸ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Π. Ἡρακλείου Ἀττικῆς.

Ὁ Ἑορτασμὸς καὶ ἡ Ἐπίσημος Διακήρυξις τῆς Ἀγιότητος τοῦ Ὁσίου Παρθενίου

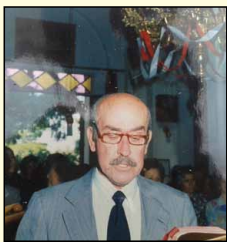
ΤΗΝ 8/21.12.2014, ἡμέρα Κυριακή, ἡ Ἐκκλησία μας ἀνεκήρυξε ἐπίσημως καὶ πανηγυρικῶς τὴν ἀγιότητα τοῦ Ὁσίου Παρθενίου τοῦ Χίου. Πλῆθος πιστῶν εἶχε κατακλήσει ἀπὸ ἐνωρίς τὸ πρωὶ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Μάρκου στὸ Κορωπὶ Ἀττικῆς, γιὰ νὰ λάβῃ τὴν εὐλογία τοῦ Ἁγίου Παρθενίου τοῦ Χίου τοῦ Θαυματουργοῦ. Τοῦ Πολυαρχιερατικοῦ ἱεροῦ Συλλειτουργοῦ προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος ἔχων συλλειτουργοὺς αὐτοῦ τὸν οἰκείο Ἱεράρχη Σεβ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομο, τὸν Σεβ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιο, τὸν Σεβ. Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸ καὶ τοὺς Θεοφ. Μαραθῶνος κ. Φώτιο καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμεντα, ὡς καὶ ἀρκετοὺς Κληρικοὺς. Τὸ ἱερὸ Ἀναλόγιο ἐπάνδρωσε ἡ Ο.Ε.Β.Υ.Χ. ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τοῦ κ. Μιχαὴλ Μακρῆ. Ὁ Σεβ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος στὸ Κοινωνικὸ ἔκανε κατάλληλη γιὰ τὴν περίστασι Ὁμιλία. Τὴν δε Συνοδικὴ Πράξι Ἀγιοκατατάξεως τοῦ Ὁσίου Παρθενίου ἀνέγνωσε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Θεοφ. Μαραθῶνος κ. Φώτιος. Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Μακαριώτατος καὶ οἱ λοιποὶ Ἀρχιερεῖς ὑπέγραψαν τὴν Συνοδικὴ Πράξι καὶ ἀκολού-

θως, ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος ύψωσε τμήμα του ιεροῦ Λειψάνου του δοξασθέντος Ὁσίου καὶ εὐλόγησε σταυροειδῶς τοὺς πιστοὺς, οἱ ὅποιοι τὸ προσεκύνησαν καὶ ἔλαβαν ἀναμνηστικὴς εὐλογίες. Ἡ δὲ φιλόξενος Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου ἐδεξιῶθη φιλοφρόνως τὸ ἱερὸ Κλῆρο καὶ τοὺς πιστοὺς.

Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ πρωτοψάλτης Μιχαὴλ Μίμαρος

ΤΗΝ 13/26.12.2014, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ ἐπὶ σεῖραν ἐτῶν διακονήσας ὡς Πρωτοψάλτης τὰ ἱερὰ Ἀναλόγια τῆς Ἐκκλησίας μας ἀδ. Μιχαὴλ Μίμαρος. Ὁ μεταστὰς γεννήθηκε στὰ Πιραμὰ τῆς Χίου τὸ 1932. Ἔμαθε τὰ ἐγκύκλια γράμματα στὴν γενέτειρά του καὶ ἐν συνεχείᾳ -σὲ ἡλικία 15 ἐτῶν- μετώκησε

στὴν Ἀθήνα. Ἐκεῖ διδάχθηκε τὴν ψαλτικὴ τέχνη κοντὰ στὸν Πολίτη Μουσικοδιδάσκαλο Θεοδόσιο Γεωργιάδη. Ἀναγνώστης χειροθετήθηκε ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Πρωθιεράρχη τῆς Ἐκκλησίας μας πρῶην Φλωρίνης Χρυσόστομο, τὸν ὁποῖο καὶ ὑπηρέτησε ὡς Ἱεροψάλτης. Τὸ 1966 νυμφεύθηκε τὴν Σταματία Κριτάκη, θυγατέρα τοῦ π. Στεφάνου Κριτάκη (Ἐφημερίου Παρθενῶνος Ἁγίου Κωνσταντίνου Χίου), μὲ τὴν ὁποία ἀπέκτησε δύο θυγατέρες. Ὡς Ἱεροψάλτης τοῦ ἱεροῦ Ἀγῶνος μας ἐψάλλε σὲ πολλὰς ἱερὰς Ἀγρυπνίες καὶ Πανηγύρεις καὶ ὑπηρέτησε ὡς Πρωτοψάλτης σὲ διαφόρους ἱεροὺς Ναοὺς μας Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Ἀττικῆς. Στὴν Ἑνορία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Δάφνης ὑπηρέτησε καὶ ὡς Ἐπίτροπος καὶ παρέδωσε μαθήματα Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. Ἐπίσης, ὑπηρέτησε τὴν Ἐκκλησία μας καὶ ὡς ὑπάλληλος τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου. Ὑπῆρξε ἀγωνιστής, ἰδεολόγος, θερμὸς ὑπερμαχος τῶν Πατρῶν Παραδόσεων καὶ καλλίφωνος Ἱεροψάλτης, ἄριστος γνώστης τῆς αὐθεντικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς καὶ τοῦ Τυπικοῦ τῆς. Μὲ σεβασμὸ στους Ἀρχιερεῖς καὶ τὸν ἱερὸ Κλῆρο ἐν γένει, ὑπηρέτησε θεσμούς καὶ ὄχι πρόσωπα, μὲ γνώμονα τὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας. Τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του ὑπέμεινε καρτερικὰ τὰ προβλήματα τῆς υγείας του, κοινωνώντας συχνὰ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Παρέδωσε δὲ εἰρηνικὰ τὴν ψυχὴ του εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος στὸ Γενικὸ Κρατικὸ Νοσοκομεῖο Νικαίας. Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ ἐψάλη τό Σάββατο, 14/27.12.2014, στὴν Ἱερὰ Μονὴ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου Κορωπίου Ἀττικῆς ἀπὸ τὸν Σεβ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομο καὶ ἄλλους Κληρικούς. Εἶθε ἡ μνήμη του νὰ εἶναι αἰώνια!

Ἀρχιερατικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Λάρισα

ΤΟ Σάββατο, 14/27.12.2014, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Χριστιανικοῦ Συλλόγου Νέων «Ὁ Ἅγιος Γεδεὼν Τυρνάβου», καὶ εὐγενοῦς παροχῆς εὐλογίας ἀπὸ τὸν οἰκεῖο Ἱεράρχη Σεβ. Μητροπολίτη Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιο, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μετέβη στὴν Λάρισα, γιὰ μίαν πνευματικὴ Σύναξι. Ἐπὶ τῇ ἀφίξει του, τὸ ἀπόγευμα, ἐπισκέφθηκε τὸν ἀνεγειρόμενο Καθεδρικὸ Ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ὁ ὁποῖος προσωρινὰ στεγάζεται στὸ ἴσθγειο τῆς οἰκοδομῆς, ὅπου εἶχε σύντομη ἀδελφικὴ συνάντησι μὲ τὸν Σεβ. κ. Ἀθανάσιο. Κατόπιν, μετέβη στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Δώδεκα Ἀποστόλων, ὅπου χοροστάτησε στὸν ἀναστάσιμο Ἑσπερινό, τὸν ὁποῖον ἐτέλεσε ὁ ἀγαθὸς λευίτης Πρωτοπρ. π. Βασίλειος Ἀθάνατος. Ἐν συνεχείᾳ, ἐντὸς τοῦ Ναοῦ, πραγματοποιήθηκε Σύναξις πνευματικῆ ἐνώπιον ἀρκετοῦ πλήθους πιστῶν, καθὼς καὶ τινῶν ἀπὸ τὸν τοπικὸν μᾶς Κλῆρο. Ὁ Θεοφ. Γαρδικίου ἀνέπτυξε ἐπιγραμματικὰ τὸ θέμα ποῦ τοῦ εἶχε ἀνατεθῆ πρὸ πολλοῦ καιροῦ ἀπὸ τὸν Σύλλογο, ἤτοι περὶ Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖο διεξήλθε μὲ ἐνάργεια καὶ παραστατικότητα. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ἀναφέρθηκε σύντομα καὶ στὴν σχέσι Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, ὡς καὶ στὸ θέμα τοῦ νέου νομοσχεδίου περὶ Ἐρησκευτικῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων. Ἀκολούθως, ἐτέθησαν ἐρωτήματα ἀπὸ τοὺς παρισταμένους, τὰ ὁποῖα ἀπαντήθηκαν ἐπισταμένως. Τὸ πρῶτ' τῆς Κυριακῆς, 15/28 Δεκ., ὁ Θεοφ. Γαρδικίου κ. Κλήμης ἐλειτούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν

Ἁγίων Δώδεκα Ἀποστόλων Λαρίσης μετὰ τοῦ π. Βασιλείου καὶ ἐκφώνησε οἰκοδομητικὴ Ὁμιλία ἐνώπιον τοῦ μεγάλου πλήθους τῶν πιστῶν.

Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Αὐστραλία καὶ Νέα Ζηλανδία

ΑΠΟ 31.10 ἕως 10.12.2014 ἐκ.ἡμ., ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος εὐρίσκετο σὲ ποιμαντικὴ ἐπίσκεψι στὴν Ἱερὰ Μητρόπολι Σύνδνεϋ Ὠκεανίας, τῆς ὁποίας εἶναι Τοποτηρητής. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς παραμονῆς του στὴν Αὐστραλία, λειτούργησε στὴς Πανηγύρεις τῶν Ἱερῶν Ναῶν μας Ἁγίων Ἀναργύρων Σύνδνεϋ (1 ΙΑ'), Ἁγίου Στεφάνου Ντετσάνσκου Μελβούρνης (11 ΙΑ') καὶ Ἁγίου Νικολάου Μπρίσμπαιν (6 ΙΒ'). Ἐπίσης, Θεῖες Λειτουργίες τέλεσε στους Ἱεροὺς Ναοὺς μας Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μελβούρνης, ὅπου ἐχειροτόνησε καὶ Ἱεροδιάκονο τὸν εὐλαβέστατο ἀδ. Ἰωάννη Ψαρρή, Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Μελβούρνης, Ἁγίας Μαρίνης Ἀδελαιδός, Ἁγίου

γήσεις κλπ. πλήθους πιστῶν μας διαφόρων ἐθνικοτήτων (Ἑλλήνων, Σέρβων, Ρώσων, Αὐστραλῶν), καὶ γενικὰ ἀσχολήθηκε μὲ πολλὰ ἐκκρεμοῦντα θέματα τῆς Τοποτηρητείας του στὴν Ὁκεανία, γιὰ τὴν καλύτερη ὀργάνωσι Αὐτῆς καὶ τὴν ἐπιτέλεσι τοῦ ἔργου Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας καὶ Ἱεραποστολῆς.

Χριστουγεννιάτικη ἐορτὴ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας

ΜΕ ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη Χριστουγεννιάτικη Ἑορτὴ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας τὴν Κυριακῇ, 22.12.2014 ἐκ.ἡμ.. Ἡ εορταστικὴ Ἐκδήλωσις, μὲ πλούσιο πρόγραμμα καὶ συμμετοχὴ μεγάλου πλήθους πιστῶν, ἔγινε στὴν Αἴθουσα «Γαλαξίας» στὸν Ἀσπρόπυργο Ἀττικῆς, καὶ ἦταν ἀφιερωμένη στὴν Ἑλλάδα καὶ στοὺς ἡρωϊκοὺς Ἀγῶνες τῶν προπατόρων μας στὴν Πίστι Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Γεωργίου Καμπέρρας, καὶ στὴν Ἱερὰ Προσκυνηματικὴ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Σάββα Σερβίας Καμπέρρας, ὡς καὶ Ἁγίου Εὐσταθίου Μεμβουρνης τῆς Ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς. Ἀκόμη, Θεία Λειτουργία ἐτέλεσε καὶ στὸ Παρεκκλήσιο τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὸ Τόρμπα τῆς Νέας Ζηλανδίας, γιὰ τὸ ἐκεῖ εὐρισκόμενο μικρὸ Ποίμνιό μας. Ὁ Θεοφιλέστατος Τοποτηρητὴς ἤλθε σὲ ἐπικοινωνία καὶ συλλειτουργῆσε μὲ ὅλο τὸν Κλῆρο τῆς Μητροπόλεως μας (9 Πρεσβύτεροι καὶ 1 Διάκονος), ὅπως καὶ τῆς Ἀδελφῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς (3 Πρεσβύτεροι, 1 Διάκονος). Προήδρευσε στὴν Συνεδρία τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Συμβουλίου στὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου Σάββα Καμπέρρας, πραγματοποίησε συναντήσεις, ἐπισκέψεις, ἐξομολο-

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους*

Μακαριστοῦ Ἐπισκόπου Μαγνησίας Χρυσόστομου (Νασλίμη, †1973)

ΠΛΗΣΙΑΖΟΜΕΝ ἤδη εἰς τὸ τέλος τοῦ [πολιτικοῦ] ἔτους. Πόσον ταχέως φαίνονται εἰς ἡμᾶς, ὅτι φεύγουν τὰ ἔτη, ὅταν εἰς τὸ τέλος αὐτῶν εὐρισκόμεθα! Ἀπησχολημένοι μὲ τὰς πολυποικίλους μερίμνας τῆς καθημερινῆς ζωῆς, δὲν ἀντιλαμβανόμεθα τὴν γοργότητα, μεθ' ἧς αἱ ἡμέραι παρέρχονται καὶ τὰ ἔτη διαδέχονται ἀλληλα, ἐνῶ ἡ ζωὴ ἡμῶν ταχύτερον ἢ ὅσον ὑπολογίζομεν καὶ φανταζόμεθα πρὸς τὸ τέρμα τῆς βαίνει.

Κάθε ἔτος παρερχόμενον φέρει ἡμᾶς ἐτι πλησιέστερον πρὸς τὸν θάνατον. Ἡ ἀπορρόφησης τῶν σκέψεων ἡμῶν ἐκ τῶν βιοτικῶν μεριμνῶν εἶναι ἡ αἰτία νὰ λησμονῶμεν, ὅτι ἡ ζωὴ ἡμῶν παρέρχεται πολλακίς ἐν ματαιότητι καὶ ὅτι ἡ κυρίως μερίμνα ἡμῶν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῆς οὐρανίου Βασιλείας. Οὕτω φθάνομεν εἰς τὸ τέρμα, πολλακίς αἰφνιδίως, ὅλως ἀνέτοιμοι διὰ τὸ ταξίδιον τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Πόσοι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἔζων καὶ ἤδη εὐρίσκονται εἰς τὸν τάφον. Καὶ πόσοι κατὰ τὸ ἐρχόμενον νέον ἔτος δὲν θὰ εὐρίσκονται εἰς τὴν ζωὴν, χωρὶς τοῦτο νὰ γνωρίζωσι. Διὰ πόσους τὸ νέον ἔτος θὰ εἶναι τὸ τελευταῖον τῆς ζωῆς των, χωρὶς νὰ τὸ ἠξεύρωσι. Ἄς μὴ, λοιπόν, παρασυρῶμεθα ἀπὸ τὴν ἀπάτην τῶν ἐγκοσμίων τερπνῶν. Καὶ ἄς μὴ ἀφήνωμεν τὸν πολύτιμον καιρὸν τῆς παρούσης ζωῆς νὰ παρέρχεται ματαιῶς.

Ἀλλ' ἄς φροντίσωμεν ἕκαστος νὰ ἐγκολπωθῶμεν τὴν ἀρετὴν καὶ ἄς κοσμήσωμεν τὴν λαμπάδα τῆς ἀγαθοεργίας, ἵνα ὅταν λήξῃ ὁ χρόνος τῆς ἐπιγείου ὑπάρξεως ἡμῶν, ἀξιωθῶμεν ἐν Οὐρανοῖς τῶν θείων καὶ σωτηρίων ἐπαγγελιῶν, ἐν Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν!

(*) Ἐπισκόπου Χρυσόστομου, 365 Ψυχωφελῆ Σαλπίσματα, ἔκδ. Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς «Υπαπαντῆ τοῦ Χριστοῦ» Ἐλευθεροπόλεως, Θεσσαλονίκη 1978, σελ. 140-141 (Ἀπὸ τὸν Ἡμεροδείκτην τοῦ ἔτους 1967, μηνύματα ἡμερῶν Δεκεμβρίου 28-31).

Τὸ Θαῦμα τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὴν Κάρυστο Εὐβοίας

ΗΤΑΝΕ ἡ πρώτη χρονιά πού γύρισε τὸ Παλαιὸ Ἡμερολόγιο. Μὲ τὸ καινούργιο εἶχαμε Χριστούγεννα καὶ μὲ τὸ Παλαιὸ εἶχαμε τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος. Τότε κτυπούσανε οἱ καμπάνες 3 ἡ ὥρα τὴ νύκτα. Ἐμένα μου ἄρесе ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ μικρὴ καὶ λέω τῆς μαμᾶς μου, θὰ πάω στὴν Ἐκκλησία. Δὲν φοβᾶσαι, μοῦ λέει, τέτοια ὥρα; Ὅχι, τῆς λέω, ἀλλὰ δὲν ἦτανε πάρα πολλοί, λίγοι.

Ἐγὼ καθόμουνε ἐμπρὸς στὴν Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος καὶ ἤμουν ἀφοσιωμένη καὶ τὴν κοιτοῦσα. Τῆς εἶχαν οἱ Λουμιδαῖοι ἓνα στεφάνι γύρω-γύρω στὴν Εἰκόνα. Ἐκεῖ πού εἶναι σήμερὰ ἡ ἀγιογραφία τῆς Παναγίας, ἐκεῖ ἦτανε ἡ Εἰκόνα τόσο μεγάλη καὶ τόσο βαρειά.

Ἄρχισε ὁ παπα-Βαγγέλης ὁ Μπάκωσης στὴν Ὁραία Πύλη γιὰ πρώτη χρονιά νὰ λήη τὸ Εὐαγγέλιο τῶν Χριστουγέννων, «Χριστὸς γεννᾶται σήμερον...». Ὅπως κοιτοῦσα τὴν Εἰκόνα, τί νὰ δῶ! Ἡ Εἰκόνα ὀλόκληρη καὶ τὸ στεφάνι μαζί ἔφυγε ἀπὸ τὴ θέσι τῆς καὶ πῆγε μέχρι πάνω στὸ θόλο βορινά! Ἐγὼ ἔμεινα ξερῆ! Μετὰ ἀπὸ αὐτό, κάνει ἓνα κρότο τρομερὸ κρουνοῦ!... Καὶ πῆγε καὶ στερεώσε στὴ θέσι τῆς...

Τρέξανε ὁ κόσμος ἀπ' ἔξω νὰ δοῦνε τι

συνέβη, ἡ Ἐκκλησία ἔπεσε; Σταματάει ὁ π. Βαγγέλης μισὴ ὥρα τὸ Εὐαγγέλιο, εἶχανε καὶ μανουάλι ἐμπρὸς στὴν Εἰκόνα, τί μετάνοιες, τί κεριὰ ὁ κόσμος, καὶ ἡ Εἰκόνα εἶχε στερεώσει στὴ θέσι τῆς (αὐτόπτης μάρτυς).

Ἀλλὰ ὅμως, τὴν ἄλλη μέρα ἦρθε διαταγὴ ἀπὸ μέσα [ἀπὸ τὴν Μητρόπολι;] νὰ μὴν ποῦμε πουθενὰ τίποτα!

Ἐγὼ πῆγα πρωὶ-πρωὶ στὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν εἶχανε κατεβάσει τὴν Εἰκόνα καὶ εἶπανε πὼς ἔφταιγε τὸ καρφί.

Ὁ Θεὸς νὰ μὲ συγχωρήσει τὴν ἀμαρτωλή, πού δὲν ἔμεινα μὲ τὸ Παλιὸ πού εἶδα τέτοιο Θαῦμα, ἀλλὰ ἡ πίστη μου εἶναι μεγάλη, καὶ ἀπὸ τότε πιστεύω ἀκράδαντα στὴν ἄλλη ζωή...

Τὸ ἔλεγα τοῦ πάτερ Σίλα μήπως δὲν κάνει ἐγὼ ἡ ἀμαρτωλὴ νὰ λέω τέτοιο Θαῦμα, γιὰ τί πρέπει νὰ εἶμεθα ταπεινοί, καὶ μοῦ λέει: «νὰ τὸ λές, Μαρία μου, εἰς δόξαν Χριστοῦ».

Σᾶς ἐπιβεβαιώνω διὰ ὅλα τὰ ἀνωτέρω πού ἔγραψα ἡ αὐτόπτης μάρτυς,

*Μαρία Ἐλ. Μερτζανάκη
Κάρυστος, Δεκ. 1993*

*Χειρόγραφη ἐπιστολὴ-μαρτυρία, ἡ ὁποία βρίσκεται
στὸ Ἀρχεῖο μας.*

Ὁ ἱ. Ναὸς Ἁγίου Νικολάου Κάρυστου, ὅπου συνέβη τὸ Θαῦμα.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928. Δημοσιογραφικὸν Ὅργανον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Περίοδος Γ' ἔτος 64ον Τεύχος 983 Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2014. Ἰδρυτής: Ἀνδρέας Βαποριδῆς († 1976). Ἐκδότης: Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ. Διευθυντής: † Ὁ Μαραθῶνος Φάτιος. Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων: Κατσαγώνης Κωνσταντῖνος, Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Συνδρομαί: Ἐσωτερικοῦ ἔτησι 15 εὐρώ, Ἐξωτερικοῦ 25 \$ Η.Π.Α. Τιμὴ φύλλου 1 εὐρώ. ISSN: 1107-6763. Ἰδιοκτησία - Κεντρικὴ Διάθεσις: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ» ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Τηλ.: 2103828280 -Fax: 2103847365, www.ecclesiagoc.gr, e-mail: ecclesiagoc@gmail.com. Τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται εἰς τὴν διεύθυνσιν.